

Obsah.

<i>Úvod.</i>	3
Tématem práce je hledat mezi fakty české deklinace základní vývojové tendence. Co je to typ agglutinační, flexivní, isolační, polysynthetický.	
STARŠÍ PRÁCE.	
Zásluha Rocherovy knihy. Rocher a strukturalismus.	7
A. „ <i>Vývoj k jednoduchosti.</i> “ (Rocher.)	8
Rocherovo ponětí vývoje k racionalisované jednoduchosti. Námitky teoretické, Námitky proti jednotlivým příkladům. Vývoj k jednoduchosti v novější češtině.	
B. „ <i>Vyrovnaní rodu a deklinace.</i> “ (Rocher.)	12
Rocherovo ponětí o tendenci, aby se rod a deklinace vyrovnal. Námitky: deklinace se rozdělují hláskoslovně, rody zanikají.	
C. „ <i>Zánik deklinace.</i> “ (Trubetzkoy.)	13
Trubetzkého názor, že v češtině deklinace zaniká. Jeho hlavní důvod, hláskoslovné splývání pádů, se vyvrací poukazem na analogické rozlišování pádů.	
VÝVOJ ČESKÉ DEKLINACE.	
I. <i>Období indoevropské.</i>	16
Indoevropský pád se skládal z kmene, thematu a přípony. Různé druhy deklinace. Indoevropská deklinace byla na hranicích typu agglutinačního a flexivního.	
II. <i>Období praslovanské.</i>	19
Ve všech indoevropských jazycích, tedy také v praslovanštině, je zřejmá tendence po flexivním typu. Ve slovanštině se to jeví splýváním thematu s koncovkou. Trojí princip praslovanské deklinace: thema, kmenová souhláska, rod. Problém splýnutí <i>o</i> -kmenů a <i>u</i> -kmenů.	
III. <i>Nejstarší dochované období české.</i>	27
Další vývoj k flexi, způsobený ztrátou jerů a stahováním. Přehled deklinací.	
IV. <i>Období staročeské přehlásky.</i>	30
Akmé flexivnosti po provedení přehlásek. Přehled deklinací.	
V. <i>Období od staročeské přehlásky do nové češtiny.</i>	31
Gabelentzův spirální vývoj jazyků neodpovídá úplně pravdě. Deklinace západních indoevropských jazyků se vyvíjí k izolaci, východních k agglutinaci. Vývoj k agglutinaci v české deklinaci. Splývání stažených vzorů. Vznik vzoru <i>dlaň</i> a <i>j</i> .	

VI. Obecná čeština a dialekty.

Tendence k agglutinaci se jeví i v obecném jazyku a ve všech jednotlivých dialektch. Dialekty se typologicky liší jen tím, kterými cestami spějí k agglutinačnímu typu a jak silná je v nich tendence k tomuto typu.

Výhled.

Souhrn. Existuje vztah mezi vývojem typologickým a literárním?

Tomto otázce je třeba věnovat větší pozornost. Vzhledem k tomu, že v současnosti se v češtině stále více uplatňuje agglutinační typ, je třeba se zaměřit na výzkum, který by objasnil, jak se tento typ vyvíjel a jak se v něm odrazil vliv dialektů.

STARŠÍ PRÁCE

Česká Akademie věd. Ústav pro jazyk český. Praha, 1958.

8 A. „Vývoj a jednotnost“ (Hočer).

Hočerova práce je věnována vývoji a jednotnosti češtiny. V práci se zabývá vývojem češtiny v souvislosti s vývojem ostatních slovanských jazyků a s vývojem světových jazyků.

12 B. „Vývoj české větné struktury“ (Hočer).

Hočerova práce se zabývá vývojem české větné struktury. V práci se zabývá vývojem české větné struktury v souvislosti s vývojem ostatních slovanských jazyků a s vývojem světových jazyků.

15 C. „Česká větná struktura“ (Trubetzkij).

Trubetzkijova práce se zabývá českou větnou strukturou. V práci se zabývá českou větnou strukturou v souvislosti s vývojem ostatních slovanských jazyků a s vývojem světových jazyků.

VÝVOJ ČESKÉ VEŠTINY

18 I. Období indoevropské.

Indoevropské období češtiny je věnováno vývoji češtiny v souvislosti s vývojem ostatních slovanských jazyků a s vývojem světových jazyků. V práci se zabývá vývojem češtiny v souvislosti s vývojem ostatních slovanských jazyků a s vývojem světových jazyků.

19 II. Období prahoslánské.

V období prahoslánské češtiny se zabývá vývojem češtiny v souvislosti s vývojem ostatních slovanských jazyků a s vývojem světových jazyků. V práci se zabývá vývojem češtiny v souvislosti s vývojem ostatních slovanských jazyků a s vývojem světových jazyků.

22 III. Největší dochované období české.

Největší dochované období české češtiny je věnováno vývoji češtiny v souvislosti s vývojem ostatních slovanských jazyků a s vývojem světových jazyků. V práci se zabývá vývojem češtiny v souvislosti s vývojem ostatních slovanských jazyků a s vývojem světových jazyků.

30 IV. Období staročeské píšně.

Staročeské období češtiny je věnováno vývoji češtiny v souvislosti s vývojem ostatních slovanských jazyků a s vývojem světových jazyků. V práci se zabývá vývojem češtiny v souvislosti s vývojem ostatních slovanských jazyků a s vývojem světových jazyků.

31 V. Období obnovené píšně do nové češtiny.

Období obnovené píšně do nové češtiny je věnováno vývoji češtiny v souvislosti s vývojem ostatních slovanských jazyků a s vývojem světových jazyků. V práci se zabývá vývojem češtiny v souvislosti s vývojem ostatních slovanských jazyků a s vývojem světových jazyků.